

گزارشی از کارگاه توسعه سواد خواندن ویژه آموزگاران پایه سوم دبستان مناطق مختلف شهر تهران

ترویج ارزش‌های اخلاقی و توسعه مهارت‌های زندگی

شرکت معلمان در کارگاه‌های مهارت‌آموزی، تأثیرات بسیار مثبتی بر کیفیت آموزش و یادگیری دانش‌آموزان دارد. آنان با حضور در کارگاه‌های مرتبط با زبان‌آموزی و فراگیری روش‌های خلاقانه و جدید در ارتباط با شنیدن، صحبت کردن، خواندن و نوشتن، اطلاعات نوینی را در اختیار دانش‌آموزان خود قرار می‌دهند و به عنوان یک الگو برای شاگردان خود عمل می‌کنند.

این روش‌ها می‌توانند جذابیت و اثربخشی آموزش را افزایش داده و به دانش‌آموزان کمک کنند تا بهتر مطالب را یاد بگیرند. با شرکت در کارگاه‌ها، معلمان درک عمیق‌تری از فرآیند یادگیری و روانشناسی یادگیرنده پیدا می‌کنند. این دانش به آن‌ها کمک می‌کند تا نیازهای یادگیری دانش‌آموزان را بهتر شناسایی کرده و برنامه‌های آموزشی مؤثرتری را طراحی کنند.

کارگاه‌ها به معلمان کمک می‌کنند تا ایده‌های جدید و خلاقانه برای طراحی فعالیت‌های کلاسی به دست آورند. این فعالیت‌ها می‌توانند به دانش‌آموزان فرصت دهند تا مهارت‌های خود را در محیطی تعاملی و جذاب تمرین کنند. در همین زمینه جمعی از معلمان برگزیده و منتخب پایه سوم دبستان مناطق مختلف شهر تهران از طرف اداره آموزش و پرورش شهر تهران در کارگاه حضور یافتند تا از تازه‌ترین نکته‌ها در ارتباط با تقویت مهارت خواندن بیشتر بدانند. این کارگاه در محل دبستان پسرانه سعادت منطقه ۵ تهران برگزار شد.

شهابلو همچنین از دکتر معصومه قدوسی مدیر دبستان سعادت و همکاران ایشان در میزبانی کارگاه تشکر و قدردانی کرد. وی در ادامه به اهمیت پایه سوم اشاره کرد و گفت: "پایه سوم از آن جهت مهم است که دانش‌آموزان دوره اول دبستان در این پایه خود را آماده می‌کنند تا وارد دوره دوم شده و گاه باید مدرسه محل تحصیل خود را تغییر دهند. بچه‌ها تا این سال به یک سری دانش‌آموزان دیگر انس گرفته و حال باید یک جابجایی داشته باشند و شما معلمان پایه سوم نقش مهمی از نظر روحی و روانی برای آنان در این زمینه دارید. علاوه بر این کودکان در این سن، در زمینه فرهنگ توسعه خواندن رشد بهتری داشتند و شما نقش مهمی در این زمینه دارید. در این کتاب‌های داستان و دفاتر قصه مربوط به آن که تقدیم شما شده است، ما به قالب‌های مختلفی برای مهارت‌ها و فعالیت‌های خلاقانه مانند، قصه‌گویی، قصه‌نویسی، تکمیل قصه ناتمام، بحث و گفتگو، نمایش خلاق، نقاشی و موارد دیگر توجه کرده‌ایم که در این کارگاه، اطلاعات بیشتری در این رابطه در اختیارتان قرار خواهد گرفت و شما به صورت گروه‌های چند نفری روی هر کدام از این موارد باهم کار خواهید کرد.

قصه همیشه یک چیز جدید برای بچه‌هاست

در ادامه، دکتر اعظم فعال با حاضران در کارگاه شروع به صحبت و گفتگو کرد. او در همان ابتدا از معلمان خواست تا دلایل حضور خودشان در این کارگاه را مطرح کنند. کمک بیشتر به شاگردان و دانش‌آموزان، خودم بیشتر بیاموزم و یاد بگیرم، مدیرم خواست تا من شرکت کنم، توانمندی بیشتری برای توسعه خواندن پیدا کنم و اسم ما را از منطقه آموزش و پرورش برای شرکت در این کارگاه داده بودند، از جمله دلایلی بود که افراد برای حضور خودشان ارائه کردند.

وی در ادامه فیلم کوتاه و انیمیشنی Alike (یکسان) را برای حاضران در کارگاه به نمایش گذاشت. این انیمیشن بیانگر آن است که انسان امروزی درگیر سیستم‌ها و روتین‌های رفتاری و عملی است. اما وجود

فرهنگ توسعه خواندن در پایه سوم

برنامه کارگاه با صحبت‌های سید کمال شهابلو مدیر تولید انتشارات قصه و داستان برای معلمان پایه سوم شروع شد. او در این قسمت ابتدا مدرس کارگاه یعنی محمد ناصری را به حضاران معرفی کرد و گفت: "ایشان سال‌های سال در بخش‌های مختلف آموزش و پرورش کار کردند و از تجربه‌های خوبی برخوردار هستند. از تدریس در کلاس تا مسئولیت مدیرکلی دفتر انتشارات و فناوری آموزشی سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش، سال‌ها در مجلات رشد به عنوان سردبیر و مدیرمسئول کار کردند و خودشان از نویسندگان و مؤلفین هستند و کتاب "جای پای ابراهیم" ایشان که سفرنامه حج هست کتاب شایسته سال جمهوری اسلامی ایران شناخته شده است."

کتاب‌های داستان و دفاتر قصه مربوط به آن که تقدیم شما شده است، ما به قالب‌های مختلفی برای مهارت‌ها و فعالیت‌های خلاقانه مانند، قصه‌گویی، قصه‌نویسی، تکمیل قصه ناتمام، بحث و گفتگو، نمایش خلاق، نقاشی و موارد دیگر توجه کرده‌ایم که در این کارگاه، اطلاعات بیشتری در این رابطه در اختیارتان قرار خواهد گرفت

شهابلو در ادامه خانم دکتر اعظم فعال که بخشی از زمان کارگاه به صحبت‌های ایشان اختصاص داده شد را معرفی کرد. دکتر فعال کارشناس حوزه خلاقیت و تربیت کودک، مدرس دانشگاه و مولف کتاب‌های ویژه کودکان است. ایشان به عنوان مهمان در جلسه حضور پیدا کرد و بخشی از مطالب در زمینه اهمیت ارتباطات را به حضاران ارائه کرد.

این ویژگی‌ها تنها مختص به قشر بزرگسال و فعال در سیستم‌های کاری نبوده و حتی کودکان نیز برای یکسان شدن با پدر و مادرهایشان و حضور در جامعه بنا شده بر مبنای رفتارها و آینده یکسان آماده می‌شوند. در چنین شرایطی نه تنها شادی و نشاط کودکان نابود می‌شود، بلکه عناصر هویت مستقل و خلاقیت نیز در وجود آن‌ها کشته می‌شود. تمامی این شرایط در انیمیشن کوتاه Alike به تصویر کشیده شده‌اند.

پس از پایان این انیمیشن دکتر فعال از حاضران خواست تا نظرات خود را مطرح کنند و در باره نکات آن بحث و گفت‌وگو داشته باشند.

وی از این فرصت استفاده کرد و در باره واژه ارتباط خطاب به حاضران گفت: سواد یعنی یاد گرفتن برای عمل کردن و وظیفه ما انتقال اندیشه‌هاست. باید کاری کنیم تا اندیشه بچه‌ها زایا باشد و مرتب تولید کند. تلاش برای یاد گرفتن بچه‌ها را الماس می‌کند. یعنی دانش آموز وقتی به خودش فشار می‌آورد تا مطلب یا نکته‌ای را فرا بگیرد دیگر زغال نیست و به خاطر آن فشاری که خودش تحمل می‌کند به الماس تبدیل می‌شود.

این مدرس دانشگاه سپس یادآور شد: "ارتباط بین دانش‌آموزان، یکی از ارکان اساسی در محیط‌های آموزشی است و بر روی فرآیند یادگیری تأثیر بسیار عمیقی می‌گذارد. این ارتباط به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا درک عمیق‌تری از مفاهیم پیدا کنند. زمانی که دانش‌آموزان با هم در مورد مطالب بحث و گفتگو می‌کنند، به درک بهتری از مفاهیم پیچیده می‌رسند. آن‌ها می‌توانند دیدگاه‌های مختلف را

بررسی کنند، سوالات خود را مطرح

کنند و به همدیگر کمک کنند تا به پاسخ برسند.

تعامل با همکلاسی‌ها، به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا مهارت‌های ارتباطی خود مانند گوش دادن فعال، بیان واضح ایده‌ها، و کار گروهی را تقویت کنند. این مهارت‌ها در زندگی شخصی و حرفه‌ای آن‌ها بسیار مفید خواهد بود.

در محیط‌های تعاملی، دانش‌آموزان به اشتراک‌گذاری ایده‌های جدید و متفاوت تشویق می‌شوند. این امر باعث تقویت خلاقیت و نوآوری در آن‌ها می‌شود.

وی در پایان تأکید کرد: "ما باید بتوانیم قصه را وارد زندگی بچه‌ها کنیم و موسیقی هم در این زمینه بسیار مهم و موثر است. نویسنده کتاب آنچه را که بلد است به دیگران انتقال می‌دهد و فرق او با یک شخص عادی در همین انتقال پیام و اطلاعات است. یادتان باشد که دنیای بچه‌ها واقعی است و

از آن برای انتقال پیام به کمک قصه استفاده کنید. اگر بچه‌ها شما را دوست داشته باشند سراغ یادگیری می‌روند. فراموش نکنید که همیشه یک چیز جدید برای بچه‌ها داشته باشید و قصه می‌تواند همان چیز جدید در کلاس برای بچه‌ها باشد."

چه کارهایی نکردن، کم از کار کردن نیست

برنامه اصلی کارگاه توسعه سواد خواندن با صحبت‌های محمد ناصری آغاز شد. وی در همان ابتدا نام کتاب "در ستایش اتلاف وقت" اثر پروفیسور آلن لایتمن را مطرح کرد و از معلمان حاضر در جلسه پرسید که کدام یک از شما این کتاب را دیده و یا خوانده است؟ آیا تا به حال درباره آن جستجو کرده‌اید الان فرصت دارید در این زمینه یک جستجو کنید و درباره‌اش با هم صحبت کنید و هر دستاوردی از آن به ذهنتان می‌رسد را در اینجا مطرح کنید. او سپس ادامه داد و گفت: "در جامعه مدرن همه در حال برنامه‌ریزی هستند. پدران و مادران از پایه در حال برنامه‌ریزی برای کودکان

سواد یعنی یاد گرفتن برای عمل کردن و وظیفه ما انتقال اندیشه‌هاست. باید کاری کنیم تا اندیشه بچه‌ها زایا باشد و مرتب تولید کند. تلاش برای یاد گرفتن بچه‌ها را الماس می‌کند

خیلی از ما خیلی کم کتاب خوانده ایم. یک نکته مهم درباره کتاب خواندن این است که شما در غیر از رشته تخصصی خودتان مطالعه کرده باشید. فرض کنید یک پزشک در حوزه تخصصی رشته خودش کتابها و مقالات فراوانی را خوانده باشد. خواندن این نوع کتابها برای او یک وظیفه است و اصلاً مطالعه محسوب نمی‌شود. مطالعه یعنی اینکه

شما کتاب‌هایی را بخوانید که مرتبط با رشته خودتان نباشد. این همه کتاب از نویسندگان بزرگ و مطرح دنیا در اختیار ما قرار دارد اما کمتر به آنها پرداخته و این آثار را خوانده ایم. اگر من روانشناس باشم و فقط در این حوزه کتاب بخوانم و یا اینکه معلم باشم و آثار حوزه تعلیم و تربیت را مطالعه کنم کتابخوان نیستیم. شما به دلیل ارتباطی که با کودکان و بچه‌ها دارید باید زیاد مطالعه کنید. یک دانشجو

که خوب درس می‌خواند در واقع در حد استاندارد جهانی اهل مطالعه محسوب نمی‌شود. "ناصری این بار از دکتر محمدرضا سرکار آرانی یاد کرد و از شرکت‌کنندگان پرسید چه کسی نام ایشان را شنیده است و تنها یک نفر دست بلند کرد و گفت من مدتی شاگرد ایشان بوده ام و ناصر کتاب زندگینامه دکتر آرانی را نام برد که کسی نام آن را هم نشنیده

خود هستند. در حالی که هنوز بچه زبان مادری‌اش کامل نیست و در آن مشکل دارد باید زبان دوم را یاد بگیرد. روزگاری در دانشگاه هاروارد یک دانشجوی دوره تحصیلات تکمیلی بخشی از وقت خود را روی یک نیمکتی می‌گذراند که روبروی آن یک فضای سبز وجود داشت. افراد در ذهن خودشان فکرهای مختلف برای برنامه‌ریزی داشتند در حالیکه این دانشجو یک پای خود را روی پای دیگرش می‌انداخت و به مناظر و طبیعت نگاه می‌کرد. بقیه به خودشان می‌گفتند که او آدم بیکاری است که اینجا می‌آید و می‌نشیند و فقط به این طرف آن طرف نگاه می‌کند.

مدتی بعد همین شخص آدم موفق شده و اختراع می‌کند و در همان دانشگاه به عنوان استاد مشغول به کار می‌شود. از او سوال می‌کنند شما در طول این مدت که دانشجو بودید فقط روی آن نیمکت می‌نشستی و نگاه می‌کردی پس این موفقیت‌ها از کجا آمده است و او پاسخ می‌دهد که تمام اندیشه‌ها از همانجاست. "مدرس کارگاه در ادامه به یک اندیشمند ایرانی به نام دکتر عبدالعظیم کریمی اشاره کرد و گفت: "شاید شما نام آقای دکتر کریمی را شنیده باشید. ایشان مدت دو دهه مدیر تیمز و پرلز در ایران هستند و بسیار دقیق و نکته‌سنج است. اندیشه ایشان دقیقاً ضد

آموزش رسمی است و یکی از آثار و کتاب‌های ایشان با عنوان "در ستایش تربیت نکردن" معروف است.

حرف این است که ما همه‌اش دنبال این هستیم که برنامه خود را پر بکنیم. یک کار تازه‌ای بکنیم در حالی که هیچ موقع ننشستیم فکر کنیم ما باید اصلاً یک کمی بشینیم فکر کنیم که چه کارهایی نکنیم. ببینید چه کارهایی نکردن یعنی هرس کردن. چه کارهایی نکردن کم از کار کردن نیست. معمولاً ما خیلی

کارها می‌کنیم که اگر آن کار را نکنیم نه تنها هیچ مشکلی پیش نمی‌آید بلکه به شدت، ما را موفق‌تر می‌کند.

ناصری سپس از حاضران در جلسه درباره کتاب‌هایی که خوانده و مطالعه کرده‌اند پرسش‌هایی کرد و در ادامه گفت: "متأسفانه و با عذرخواهی باید بگویم که

حرف این است که ما همه‌اش دنبال این هستیم که برنامه خود را پر بکنیم. یک کار تازه‌ای بکنیم در حالی که هیچ موقع ننشستیم فکر کنیم ما باید اصلاً یک کمی بشینیم فکر کنیم که چه کارهایی نکنیم. ببینید چه کارهایی نکردن یعنی هرس کردن

دغدغه‌هایی را که شما از نظر اقتصادی و غیره مطرح می‌کنید اشتباه نیست و درست است اما هدف من در این لحظه توصیف وضعیت مطالعه یک معلم در کشور ژاپن است. من می‌خواهم به شما بگویم که او به خودش ارزش می‌دهد و شما زمانی به فکر تغییرات می‌افتید که احساس کنید نیاز به نو شدن دارید و او چون به خودش ارزش می‌دهد، به کارش ارزش می‌دهد، به محیطی که در آن زندگی می‌کند ارزش می‌دهد، به بچه‌هایی که با آن‌ها کار می‌کند ارزش می‌دهد؛ به خاطر همین به فکر تغییرات است.

آقای دکتر عبدالعظیم کریمی کتابی دارند تحت عنوان تربیت چه چیزی نیست. در واقع این کتاب تلاشی است برای نشان دادن این وارونگی‌ها و راه‌یابی به فراسوی آنچه که به نام تربیت اتفاق می‌افتد اما مغایر با اهداف تربیتی است و پرده برداری از لایه‌های پنهان و مخوفی که به نام تعلیم و تادیب رخ می‌دهد و بازنمایی دستکاری‌های تباهی‌زایی که بر روح و روان کودکان و نوجوانان صورت می‌گیرد.

ایشان می‌گویند که همه شما در حال تربیت هستید. در واقع کار، نوع لباس، پوشش، حرف زدن، قدم زدن، جامعه و خلاصه تمام اینها در اصل تربیت محسوب می‌شود.

شما می‌گویید که آموزگار ایرانی

در حد خودش تلاش می‌کند اما قبول کنیم که در حد آموزگار فنلاندی و ژاپنی نیستیم. مهم این است که مطالعات ما زیاد و به روز باشد. همانطور که شما هم اشاره کردید به روز بودن و مطالعه زیاد بسیار مهم است.

چرا به روز باشیم، چون تفاوت نسل‌ها اقتضا می‌کند، ذهن و زبان کسی که با او کار می‌کنی را بدانیم و بفهمیم. زمانی که ما کودک یا نوجوان بودیم بازی‌ها و روابط ما با بچه‌های امروز تفاوت داشت بنابراین الان هم اندیشه بازی و

روابط بچه‌ها با دوران ما تفاوت می‌کند. بنابراین ما باید این‌ها را به درستی بشناسیم تا بتوانیم با آن‌ها ارتباط برقرار کرده و صحبت کنیم. برای ورود به دنیای بچه‌ها باید کتاب‌ها، فیلم‌ها و بازی‌های آن‌ها را به درستی بشناسیم. ما در ژاپن به یک کودکستانی رفتیم که مدیر

بود. او سپس به ذکر خاطره‌ای از این استاد ایرانی دانشگاه ناگویا در ژاپن پرداخت و گفت: "ما مدت ۱۰ روز به دعوت ایشان به ژاپن رفتیم و از مقاطع مختلف تحصیلی پیش دبستانی تا دبیرستان و دانشگاه را بازدید کردیم. دکتر سرکار آرانی یک شخص بسیار فعال است و برای کارهایش برنامه دارد. اما نکته‌ای که الان می‌خواهم عرض کنم مربوط به معلمان ژاپنی است.

هر معلم ژاپنی به طور میانگین سالانه حداقل ۵۰ کتاب مرتبط با پایه‌ای که در آن تدریس دارد را مطالعه و صد فیلم مرتبط با مخاطب خودش را تماشا می‌کند. این تازه کف کار و حداقل ماجراست. به نظر شما یک معلم چرا باید تا این اندازه کتاب بخواند و فیلم ببیند؟"

در این قسمت از کارگاه چند تن از معلمان واکنش نشان داده و گفتند دغدغه‌هایی که ما الان داریم آن‌ها ندارند. دغدغه معلم ژاپنی دغدغه معلم ایرانی نیست.

خلاصه هر کسی در این رابطه نظری داد و در نهایت محمد ناصری در پاسخ به همه این‌ها گفت: "شما الان در حال مقایسه کردن هستید و قضاوت می‌کنید در حالی که صحبت من اصلاً قضاوت نیست و من تنها می‌خواهم برای شما معلم ژاپنی را توصیف کنم. آن

هر معلم ژاپنی به طور میانگین سالانه حداقل ۵۰ کتاب مرتبط با پایه‌ای که در آن تدریس دارد را مطالعه و صد فیلم مرتبط با مخاطب خودش را تماشا می‌کند. این تازه کف کار و حداقل ماجراست

شما در کلاس خودتان چقدر صحبت می‌کنید و معلم چقدر حرف می‌زند. او در جواب گفت از کل یک ساعت زمان کلاس، بچه‌ها شاید حدود یک ربع تا ۲۰ دقیقه بیشتر حرف نزنند و بقیه زمان را معلم صحبت می‌کنند. ما الان اینجا هستیم تا یک طرح دیگری را به شما ارائه کنیم که در آن این ساعت شنی برعکس می‌شود و بچه‌ها فرصت‌های بیشتری برای مطرح کردن خودشان پیدا می‌کنند. معنای سواد داشتن در هر دوره و زمانه تغییر می‌کند. برای مثال در سال ۱۳۴۰ کسی که نمی‌توانست بخواند یا بنویسد بی‌سواد محسوب می‌شد اما الان خیلی‌ها هستند که هم می‌خوانند هم می‌نویسند آیا این‌ها باسواد هستند؟ در سال ۲۰۰۰ معنای سواد تغییر کرد یعنی کسی باسواد بود که هم بتواند بخواند و بنویسد و هم کامپیوتر را در حد نیاز بداند و همچنین با یک زبان دوم هم آشنایی داشته باشد.

جلوتر که رفتیم گفتند که اصلاً سواد این نیست که تو اینها را هم بلد باشی، موضوعات سواد مهم است. ممکن است یک نفر سواد علمی‌اش

زیاد باشد، یکی سواد مالی‌اش زیاد باشد، یکی سواد محیط زیستی‌اش زیاد باشد، یکی سواد رسانه‌ای‌اش زیاد باشد و خلاصه هر کسی از این ۱۲ نوع سواد چیزهایی را بداند. اما امروز می‌گویند آدم باسواد کسی است که از آنچه که می‌داند بتواند زندگی را تحلیل کند و برای داشتن یک زندگی بهتر از آنچه که می‌داند به درستی استفاده کند. اما در تمام طول این دوران و تحولاتی که اتفاق افتاده همیشه

سواد خواندن مطرح بوده و هست.

یعنی افراد باید بتوانند بخوانند و از خواندن لذت ببرند. در مطالعات پرلز که برای چهارم دبستان سراسر کشورهای عضو انجمن پیشرفت تحصیلی دنیا است و یک سابقه طولانی هم دارد و ایران هم در آن عضویت دارد، صحبت از دو نوع خواندن است. یکی اینکه بتواند متن‌های داستانی و ادبی را خیلی خوب بخواند و بفهمد و درک کند دیگر اینکه متن‌های حاوی اطلاعات را فهمیده و درک کند. این بچه‌ها در تحصیل هم آدم‌های موفق‌تری هستند. یکی از بخش‌های مهم

آنجا کروات زده بود که روی آن عکس‌های کوچکی از حیوانات و جانوران نقاشی شده بود. در ابتدا احساس می‌کردی کلکسیونی از حیوانات باغ وحش به گردن او آویزان شده است. او در این بازدید به ما گفت هر کسی به اینجا بیاید من اول درباره کراوات خودم با او حرف می‌زنم من چند نوع کراوات از این مدل

دارم هر بار یکی از آن‌ها را استفاده می‌کنم. دلیلش این است که هر بار جلوی یکی از بچه‌ها خم شده و پایین می‌آیم او به کراوات من نگاه می‌کند و عکس‌های حیوانات را می‌بیند. در واقع از این طریق کودک با من ارتباط برقرار می‌کند. او می‌گفت ما خیلی از روزها تا ساعت ۸ شب در محل کار هستیم و فعالیت می‌کنیم.

زمانی که ما کودک یا نوجوان بودیم بازی‌ها و روابط ما با بچه‌های امروز تفاوت داشت بنابراین الان هم اندیشه بازی و روابط بچه‌ها با دوران ما تفاوت می‌کند

دیالوگ به جای مونولوگ

ناصری پس از پاسخگویی به

پرسش‌هایی که در طول این کارگاه مطرح شده بود در ادامه یادآور شد و گفت: "چقدر از دوره‌هایی که آموزش و پرورش برای شما می‌گذارد حالت مونولوگ دارد و شما تنها باید به یک سخنرانی گوش کنید. بنابراین همین حالت را هم در کلاس‌های خودتان به اجرا می‌گذارید و معلم بیشتر صحبت می‌کند و دانش آموز فقط باید گوش کند. لذا صدای دانش آموز به گوش معلم نمی‌رسد. یک روز در همین کارگاه دانش‌آموزی همراه مادرش شرکت کرده بود من از او سوال کردم

پرلز در مورد سواد خواندن است. در کتاب راهنمای فارسی سال سوم هم به اهمیت خواندن اشاره شده است. چند نفر از شما این کتاب را خوانده و دیده است اما آیا می‌دانید که چرا این کتاب چند سالی است که دیگر از سوی انتشارات مدرسه منتشر نشده و فقط فایل آن روی سایت قرار گرفته است؟ دلیلش این است که معلمان استقبال نکرده و این کتاب را نخریده و خواندند و مطالعه نکردند. این یک کتاب راهنما برای شماس و توصیه و پیشنهاد من این است که حتماً آن را تهیه کنید و بخوانید.

نکته مهم در مطالعات پرلز بحث درک مطلب است. فرض کنید در جایی نوشته باشد که سارا از خیابان رد می‌شد و زیر پایش صدای خش خش می‌آمد.

اگر از دانش آموز سوال شود که سارا از کجا رد می‌شد او پاسخ خواهد داد که از خیابان و اینکه چرا زیر پایش به خاطر وجود برگ‌ها، صدای خش خش می‌آمد، او جواب بدهد که چون پایش روی برگ‌ها حرکت می‌کرد. تا اینجا کار خیلی عادی و آسان است اما اگر از او بپرسند که در چه فصلی از خیابان

رد می‌شد باید بتواند تحلیل کند و به این نتیجه برسد که فصل پاییز بوده است. درک این مطلب از اطلاعات صریحی که در متن آمده بالاتر است.

یکی از مشکلات ما در مدرسه این است که این دو تا مهارت گوش کردن دقیق و حرف زدن به اندازه را به بچه‌ها نمی‌دهیم. برای مثال می‌گویند که شما در کلاس صندلی صمیمیت داشته باشید صندلی صمیمیت یک بهانه است. باید به دانش آموزان فرصت صحبت کردن داده شود. کتاب

فارسی، بچه‌ها را با خواندن در یک سطح عمومی آشنا می‌کند در حالی که ما باید روی چهار مهارت شنیدن، صحبت کردن، خواندن و نوشتن به صورت عمیق‌تر با آنان کار کنیم. دانش آموز باید بتواند آنچه را که دریافت کرده توصیف کند. اگر مهارت‌های زبانی بچه‌ها را تقویت کنیم آن وقت اوضاع آن‌ها تغییر می‌کند. منظور از توصیف کردن این است که دانش آموز پس از خواندن مطلب، داستان یا قصه بتواند کتاب را کنار گذاشته و درباره آن اظهار نظر کند و بگوید موضوع

چیست و من چقدر با آن موافق یا مخالف هستم. او باید بتواند اظهار نظر کند و بگوید چه چیزی از این موضوع فهمیده است و قدرت تحلیل و استنتاج در حد سن و سال خودش داشته باشد.

ایده پرداز قصه در مدرسه در ادامه از حاضران خواست تا بسته‌هایی را که در اختیار

دارند باز کرده و به مطالعه و

بررسی آن بپردازند. ناصری در عین حال پرسش‌هایی که آنان مطرح می‌کردند یکی یکی پاسخ داده و در همین ارتباط گفت: "ما باید در حد توان بچه‌ها را درگیر خواندن کنیم و آنان را به مطالعه تشویق و ترغیب کنیم. روزگاری کتاب در سید خانواده‌ها جایگاه خاصی داشت من خاطرم هست که تیراژ کتاب‌ها حداقل ۵۰۰۰ نسخه بود در حالی که الان برخی ناشران می‌گویند بین ۳۰۰، ۴۰۰ یا ۵۰۰ نسخه بیشتر از یک

کتاب منتشر نمی‌شود. این در حالی است که یکی از عوامل موفقیت در پرلز در برخی از کشورها این است که خواندن و کتاب در خانواده بچه‌ها جایگاه ویژه دارد و پدران و مادران خودشان اهل مطالعه هستند. کتاب در قفسه‌های آنان زیاد است و بچه‌ها به نمایشگاه‌های کتاب می‌روند. وقتی رفت و آمد در کتابخانه‌ها زیاد باشد گفتگو فراوان صورت می‌گیرد. در کشورهایی که کتاب زیاد مطرح است نویسندگان هم از شهرت لازم در بین مردم برخوردار هستند. در کشورهای قدرتمند

یکی از مشکلات مادر مدرسه این است که این دو مهارت گوش کردن دقیق و حرف زدن به اندازه را به بچه‌ها نمی‌دهیم

و پیشرفته همیشه و همواره ورزشکارها و هنرپیشه‌ها و خواننده‌ها و امثال آن‌ها سلبریتی بودند اما اینطور نیست که ناشران و نویسندگان هم گمنام باشند. خاطرم هست ما می‌خواستیم با آقای دکتر آرانی از ناگویا به کیوتو برویم که این مسیر با اتوبوس بود. یکی از افراد به آقای آرانی لبخندی زد و به زبان ژاپنی گفت تو فلانی هستی و من مصاحبه شما را در روزنامه خواندم. وقتی ماجرا را از آقای آرانی سوال کردیم ایشان گفتند که معلم‌ها در ژاپن از احترام و ارزش بالایی برخوردار هستند. ایشان رئیس دپارتمان علوم تربیتی دانشگاه است و مصاحبه مفصلی با ایشان شده بود که همراه با عکس آقای دکتر آرانی در روزنامه منتشر شده بود. حالا شما این را با افرادی مقایسه کنید که در کشور ما نویسنده هستند و مردم شناخت چندانی از آنان ندارند.

یک بار تلویزیون با کسی مصاحبه می‌کرد که در ابتدای بزرگراه جلال آل احمد ایستاده بود و از وی پرسید که جلال آل احمد کیست و آن شخص پاسخ داد که به نظرم یک شاعری در قدیم بوده است. این میزان شناخت ما از شخصیت‌های فرهنگی و نویسندگان خودمان است. این در حالیست که راننده اتوبوس در ژاپن روزنامه می‌خواند و حواسش به همه چیز هست. این نکته‌ها را از آن جهت عرض کردم که جامعه ما حواسش به کتاب نیست و پدر و مادر به کتاب بها نمی‌دهند در حالی که مطالعه امری اکتسابی است. یعنی کتاب خواندن و مطالعه را باید به بچه‌ها آموزش بدهیم هیچ کسی ذاتاً کتابخوان به دنیا نمی‌آید.

آنچه که الان شما در اختیار دارید یک کتاب نیست بلکه یک بسته است و در این بسته دو چیز که شامل کتاب داستان و دفتر قصه است، وجود دارد

نوشته‌اند از جمله نویسندگان مطرح حوزه کودک و نوجوان کشور هستند که آثار آنان در جاهای مختلف از جمله مجلات رشد وجود دارند و شاید بچه‌ها با آن آشنا باشند. پشت جلد هر کدام از کتاب‌ها ۴ کیو آر کد وجود دارد. یکی از آن‌ها نشان دهنده مجوز وزارت آموزش و پرورش برای ورود این کتاب‌ها به مدرسه است و شما در این زمینه دغدغه‌ای نخواهید داشت. دو کیو آر کد دیگر معرفی کتاب و دفتر قصه مربوط به آن است. مورد آخر مربوط به فایل صوتی همین کتاب داستان می‌شود. یعنی شما می‌توانید با دانلود کردن این کیو آر کد به فایل صوتی کتاب که توسط صدایشان رادیو در یک محیط بسیار مناسب همراه با افکت و موسیقی لازم خوانده شده دسترسی پیدا کنید. این امکان وجود دارد که شما بارها و بارها این فایل صوتی را با کیفیت خوب و مناسب برای بچه‌ها پخش کنید تا آنان بتوانند این قصه را شنیده و بعد برای دیگران بازگو کنند. شنیدن یک مهارت بسیار مهم است و بچه‌ها از طریق گوش دادن به این داستان‌ها، مهارت شنیدن خود را تقویت می‌کنند و سپس می‌توانند از طریق بازگو کردن همین قصه و

دغدغه ورود کتاب به مدرسه را نداشته باشید

ناصری در این بخش از برنامه با اشاره به بسته‌هایی که در اختیار معلمان بود گفت: "آنچه که الان شما در اختیار دارید یک کتاب نیست بلکه یک بسته است و در این بسته دو چیز که شامل کتاب داستان و دفتر قصه است، وجود دارد. کسانی که این کتاب‌ها را

را حل کند که کتاب را با دقت خوانده باشد. اگر نیاز هم داشته باشد مجدد آن را ورق زده و پاسخ پرسش را از این طریق پیدا کرده و در جدول می‌نویسد. در واقع جدول و سرگرمی فرصت درک مطلب را به بچه‌ها از این طریق می‌دهد. بحث و گفتگو و انجام نمایش خلاق از دیگر فعالیت‌هایی است که در این دفترها برای بچه‌ها در نظر گرفته شده است.

تلاش شده تا کتاب‌ها بر اساس ذخیره ذهنی واژگان بچه‌ها نوشته شود و آنان به راحتی بتوانند خودشان داستان را بخوانند و روی دفتر قصه کار کنند. هدف از داستان‌ها ترویج ارزش‌های اخلاقی و توسعه مهارت‌های زندگی برای بچه‌هاست این کار به طور مستقیم هم انجام نشده یعنی بچه‌ها در این داستان‌ها مورد نصیحت قرار نمی‌گیرند.

برای هر پایه از دبستان کتاب‌ها مناسب همان پایه نوشته شده است و در پایه‌های بالاتر حجم و محتوای کتاب و داستان‌ها بیشتر است.

ناصری در پاسخ به پرسشی درباره نحوه اجرای مطلوب این فعالیت‌ها گفت: "اول اینکه شما می‌توانید موقعیت صندلی‌ها در محیط کلاس را تغییر داده و به جای اینکه بچه‌ها پشت سر هم بنشینند مثل همین حالت فعلی شما روبروی هم قرار بگیرند. همچنین شما می‌توانید از فضاهایی مثل نمازخانه و یا در زمان‌های مناسب از حیاط مدرسه هم استفاده کنید. چرا که این فعالیت دیگر درس نیست که بخواهید در کلاس آن را فقط اجرا کنید و می‌توانید محیط را به شکلی خلاقانه تغییر بدهید.

البته اگر شما بخواهید در این زمینه اطلاعات بیشتری داشته باشید ما باید با هم جلسات

و کارگاه‌های دیگری هم برگزار کنیم. در ضمن اگر شما بخواهید به عنوان راهبران در منطقه خودتان عمل کنید و این بسته را به سایر مدرسه‌های منطقه معرفی کنید برای این کار تمهیدات لازم اندیشیده شده است.

داستان برای دیگران مهارت صحبت کردن خود را تقویت کنند. نه تنها بچه‌ها بلکه بزرگسالان هم از شنیدن روایت‌های جذاب لذت می‌برند. بنابراین در این کتاب‌ها به دو مهارت شنیدن و

صحبت کردن توجه شده است. همچنین علاوه بر خواندن داستان کتاب‌ها این فرصت را دارند تا در دفتر قصه یک سری فعالیت‌های دیگر را هم دنبال کنند تا در این مهارت‌ها رشد بهتری کرده و از آن لذت ببرند." مدرس کارگاه در ادامه یادآور شد: "همانطور که شما الان خودتان ملاحظه می‌کنید در این دفترها یک سری فعالیت برای بچه‌ها در نظر گرفته شده است. قصه خوانی و قصه‌گویی و نوشتن قصه از جمله این موارد است. کودک پس از آنکه کتاب را خواند می‌تواند داستان خودش را نوشته و یا یک قصه ناتمام مرتبط با کتاب را بر اساس نگاه و

تلاش شده تا کتاب‌ها بر اساس ذخیره ذهنی واژگان بچه‌ها نوشته شود و آنان به راحتی بتوانند خودشان داستان را بخوانند و روی دفتر قصه کار کنند. هدف از داستان‌ها ترویج ارزش‌های اخلاقی و توسعه مهارت‌های زندگی برای بچه‌هاست این کار به طور مستقیم هم انجام نشده یعنی بچه‌ها در این داستان‌ها مورد نصیحت قرار نمی‌گیرند

سلیقه خودش به پایان برده و در همین زمینه نقاشی هم بکشد. حل جدول بر اساس محتوای کتاب و انجام سرگرمی نیز از دیگر فعالیت‌های در نظر گرفته شده برای بچه‌هاست. کودک زمانی می‌تواند جدول این دفتر

قصه، دروازه ورود به دنیای بچه‌هاست

میز گرد یک فرصت برای آشنایی با اندیشه کسانی است که در یک کارگاه حضور پیدا کردند و پس از آن با اظهار نظرهای خود ما را از چگونگی ارائه مطلب در برنامه مطلع می‌کنند. ما نیز پس از پایان کارگاه تقویت سواد خواندن برای آموزگاران پایه سوم، در قالب یک میز گرد با چند تن از شرکت کنندگان به گفتگو نشستیم و نظرات آنان را جویا شدیم. آنچه در ادامه می‌آید حاصل این گفتگوست.

«فرشته رمضانخانی»

دارای مدرک لیسانس الهیات، دارای ۳ سال سابقه کار در پایه سوم منطقه ۹ شهر تهران.

«پرستو محمودان»

کارشناسی زبان و ادبیات انگلیسی دارد و با ۸ سال سابقه در مدرسه شهید امیر کاشانی در منطقه ۱۰ تدریس می‌کند.

«سمانه فائزی»

آموزگار پایه سوم دبستان پسرانه شهید صدوقی در منطقه ۷ است. ارشد مدیریت آموزشی دارد و از سال ۹۸ در مدرسه دولتی مشغول به کار شده و قبل از آن هم ۴ سال در مدرسه غیردولتی به عنوان معاونت مشغول به کار بوده است.

«گیتی فضلعلی»

با مدرک کارشناسی مهندسی مواد غذایی دارای ۱۴ سال سابقه و در منطقه ۲ شهر تهران فعالیت دارد.

«افسر فرید سادات محله»

دارای مدرک کارشناسی زبان و ادبیات فارسی، ۱۴ سال سابقه کار و شاغل در مدرسه امیرکبیر ۲ در منطقه ۵ شهر تهران.

«سید شهریار دادر»

کارشناسی علوم اجتماعی شاخه پژوهشگری اجتماعی خوانده و یکسال سابقه کاری بصورت رسمی دوسال هم بصورت غیر رسمی دارد و در مدرسه تشیع ۲ منطقه ۱۹ شهر تهران فعالیت دارد.

«سمیرا داور»

با مدرک کارشناسی روانشناسی به مدت دو سال است که فعالیت آموزشی دارد و در پایه سوم مدرسه احمدیه اسلامی در منطقه ۱۱ شهر تهران کار می‌کند.

«برپایی این کارگاه یک روزه به نظر خودتان چقدر روی فعالیت‌های شما اثرگذار بود و چه دستاوردهایی برایتان به دنبال دارد؟»

رمضانخانی: برپایی یک روزه فقط در حد آشنایی بود و تقریباً یک اطلاعات اولیه کسب کردم.

فرید سادات محله: شخصاً خلاق نیستم ولی خیلی دنبال ایده گرفتن از همکاران مدرسه بودم و هستم. در گروه‌ها و کانال‌های مختلف عضو هستم و از ایده‌های خلاقانه استفاده می‌کنم تا کلاس شاد و جذابی برای دانش آموزانم ایجاد کنم.

از روش قصه گوئی برای آموزش و تثبیت یادگیری استقبال می‌کنم و مسلماً این کارگاه برای من خیلی جالب و جذاب بود.

فائزی: مدت زمان این کارگاه کوتاه بود اما بسیار کاربردی بود.

محمودان: مطالب مفیدی از محضر خانم فعال و استادان صری آموختم که با وجود مرور دانسته‌هایی که در کلاس هم اجرایی شد، مواردی اضافه شد.

فضلعلی: کارگاه فوق‌العاده اثربخش و مفید بود، چون مهمترین عامل در افزایش آگاهی خواندن هست، پس باید به عنوان یک طرح بین المللی در کشور اجرا شود. تجربه گردانی باعث ارتقای توانمندی‌های آموزشی و فکری می‌شود.

داور: عالی بود. روز بعد از کارگاه در کلاس استفاده کردم.

دادرس: خیلی زیاد می‌تواند تاثیر داشته باشد. چون قصه و داستان بسیار در آموزش کاربردی است.

از نظر دستاورد بستگی به محیط فعالیت داره که چقدر بتوانم از داستان یا قصه استفاده کنیم.

ولی باتوجه به کارکرد آن قطعاً دستاورد خواهد داشت.

«چقدر علاقمند شدی که از قصه و داستان در کلاس درس خودتان استفاده کنید؟»

رمضانخانی: خیلی زیاد چون بچه‌ها علاقه دارند.

فائزی: بنده از اول علاقمند به قصه و داستان برای بچه‌ها بودم و گاه گاهی در صورت فرصت، در کلاس برای بچه‌ها قصه تعریف می‌کردم.

محمودان: علاقمند بوده و از کتابخانه کلاسی و مجلات رده همیشه استفاده کرده و اجرا می‌کردم.

فضلعلی: من همواره از این طریق با مصداق داستان

گوئی و ارتباط تدریس با مهارت زندگی خودم، دانش آموزان را ترغیب می‌کنم.

فرید سادات محله: خیلی زیاد، گاهی قصه ای در کلاس می‌خوانم و از بچه‌ها می‌خواهم ادامه قصه را خودشان بنویسند و وقتی خلاقیت بچه‌ها را در نوشتن ادامه قصه می‌بینم واقعاً خیلی برایم لذت بخش است. داور: از قبل استفاده می‌کردم اما الان در واقع سعی در استفاده بیشتر دارم.

دادرس: من چون سر رشته ای از داستان و قصه بصورت تخصصی نداشتم ولی از مزایای آن خبر داشتم و با وجود شرکت در این دوره علاقه بنده به استفاده از آن در محیط آموزشی بیشتر شد.

«چه نکته و مبحث جدید و تازه‌ای در این کارگاه یاد گرفتید؟»

دادرس: تاثیر قصه و داستان در یادگیری و تثبیت آن و کارکرد آن در بهبود روابط اجتماعی چیزی بود که یاد گرفتم.

رمضانخانی: نکته خاصی به ذهنم نیامد فقط راغب شدن بچه‌ها به کتاب.

فائزی: آموختم که چقدر قصه، داستان، ریتم، موزیک می‌تواند برای بچه‌ها جذاب باشد. چون صحبت‌های شما بر اساس واقعیت و تجربه بود.

محمودان: محتوای فیلم پخش شده در کلاس استاد فعال و جداولی که در امتداد داستان‌ها بود، برایم جذاب و آموزنده بود.

فضلعلی: نگرش و نگاه من را نسبت به خواندن تغییر داد.

فرید سادات محله: قصه‌ها در آموزش و یادگیری خیلی موثر هستند و وقتی بچه‌ها را درگیر قصه می‌کنیم خودشان رو جای شخصیت‌های قصه می‌گذارند و مفاهیم رو خیلی بهتر درک می‌کنند.

داور: اینکه از یک دید دیگر می‌شود استفاده کرد.

«اگر بخواهی سایر همکاران خودت در مدارس دیگر را ترغیب کنی در چنین کارگاهی شرکت کند چگونه او را ترغیب به شرکت در این کارگاه می‌کنید؟»

رمضانخانی: در کلاس خودم استفاده می‌کنم و اگر تاثیر ببینم حتما ترغیب می‌کنم.

فائزی: با بیان ساده و هر آنچه که از کارگاه شما آموختم را به آن‌ها انتقال می‌دهم و از تجربیات و

فائزی: مهم ترین مزیت این دفترها این بود که تا دانش آموز قصه را نخواند و درک نکند نمی تواند به سوالات درک و دریافت آن پاسخ دهید همین امر آن ها را مشتاق خوب خواندن، توجه و دقت می کند. محمودان: به نظرم دفترها ایده بسیار خوب و نوینی، برای درک بهتر نقش موثری در تعمیق و تثبیت یادگیری داستان دارند. حتی باتوجه به استعداد های فردی، می توان در گروه ها اجرا کرد.

« اگر شما به جای نویسنده یا تصویرگر این کتاب ها بودید، برای بهتر شدن کار چه فعالیتی انجام می دادید تا بحث قصه گوئی و کتابخوانی بیشتر مورد توجه دانش آموزان شما قرار بگیرد؟

رمضانخانی: بازی بیشتر کاربرد دارد. فائزی: اگر به جای گوینده بودم با صدای تک تک شخصیت های داستان صحبت می کردم، مثلاً صدای کلاغ، صدای گرگ و...

محمودان: داستان که خوب بودولی تصویرگری و حتی گویندگی فایل صوتی، می شد قوی تر کار کرد و به جای شخصیت های متفاوت تری گذاشت. فضلعلی: این ارتباط به ما کمک می کند در تصویر و متن به یک نقطه مشترک برسیم.

ارتباط تصویری از ضروریات آموزش می باشد. آن را جذاب تر می کند و ابزاری است برای آموزش بهتر.

صحبت های همکاران دیگر که در جلسه حضور داشتند برایشان صحبت می کنم. امیدوارم تاثیر گذار باشد. محمودان: به همکاران جدیدالورود که تجربه ای در این زمینه ندارند و علاقمند هستند توصیه می کنم ولی از آنجاکه برای اجرای کارگاه توسعه خواندن و دستیابی به هدف کلی، زمان کافی نداشتیم، در صورت امکان، ترجیح می دهم خودم دوباره به صورت تکمیلی در کارگاه شرکت کنم.

فضلعلی: از طریق راهکارهای آموزشی، اثرگذاری بر سوادخواندن در دانش آموزان که دغدغه اصلی آموزگاران هست را برطرف می کند. این روش و راهکار باعث اداره بهتر کلاس و آموزش ماندگار و تقویت حافظه می باشد.

فرید سادات محله: چون انسان درونگرایی هستیم خیلی در این زمینه نمی توانم موفقیتی کسب کنم. داور: از طریق قصه می توان وارد دنیای کودکان شد. دادرس: برآشون یه جلسه برگزار خواهیم کرد واز فواید و کاربرد آن در یادگیری طبق توضیحات استاد استفاده خواهیم کرد.

« همانطور که در محیط کارگاه خودتان حضور داشتید و این کتاب ها را مورد استفاده و بررسی قرار دادید در کنار هر کتاب یک دفتر قصه هم وجود داشت. به نظر شما این دفترهای قصه چه مزایایی برای دانش آموزان دارد تا به بچه ها کمک کند در مهارت های خواندن، نوشتن، گوش کردن و صحبت کردن موفق تر باشند؟

داور: برای تصویر سازی ذهنی بچه ها و اینکه صرفاً قصه فقط برای گوش دادن نیست و می توان استفاده های دیگر مثل بازی و سرگرمی داشته باشد. دادرس: دفتر قصه باعث می شود که بچه از خواندن لذت ببرد چون جدا از خواندن داستان، بازی و سرگرمی دارد که برای بچه ها لذت بخش است.

فرید سادات محله: بچه ها به بازی و نقاشی خیلی علاقه دارند و مسلماً با دقت بیشتری به قصه گوش می کنند تا با توجه به آن بتوانند بخش دفتر قصه را کامل کنند.

رمضانخانی: مزایای خوبی اینکه بچه ها با دقت بیشتر داستان بخوانند.

بیشتر کار کنیم و قبل از آن خودمان حتماً کتاب را بخوانیم تا اشراف بیشتری به مطالب داشته باشیم. فضلعلی: کودکان مهمترین نکات را از طریق تجربه فعالیت‌های آموزشی یاد می‌گیرند. دست‌ورزی، بازی‌های گروهی، تغییر الگوی درسی و آموزشی در مدارس.

فرید سادات محله: اگر به بچه‌ها علاقه مند باشی در هر سنی تلاش میکنی که برای رشد و پیشرفت آن‌ها گام برداری و وضعیت آموزش کشور را بهبود ببخشی.

داور: دید متفاوت نسبت به داستان.

«انجام فعالیت کارگاهی (یعنی کار به صورت گروه‌های چند نفری) چقدر در دریافت بهتر محتوا به نظر شما مفید و موثر بود؟ تا اینکه صرفاً یک سخنرانی باشد.

فائزی: خوب بود چون از نگاه تک تک همکاران به آن قصه نگاه نکردم. حتی مواردی که به ذهن خودم نمی‌رسید از زبان آن‌ها شنیدم و یاد گرفتم.

محمودان: مسلماً در تکمیل سخنرانی‌ها و یادگیری عملی، بخش کارگاهی و تعامل با همکاران، ارزشمندتر خواهد بود.

فرید سادات محله: از این بخش خیلی لذت بردم، وقتی دیدم که چقدر همکاران فعال و خلاق دارم و چقدر عالی قصه‌ها را تحلیل می‌کردند.

داور: خب با این روش بازدیدگاه‌های مختلف آشنا می‌شویم.

دادر: کارگاهی که بصورت سخنرانی هست کسل کننده هست، ولی وقتی بصورت گروهی باشه مطالب بهتر درک میشه چون از مشورت کردن استفاده می‌شود.

«آیا پیش از حضور در این کارگاه فعالیت کتابخوانی و قصه‌گویی برای دانش آموزان خودتان را داشته‌اید؟ اگر پاسخ شما مثبت است کمی درباره روش انجام آن توضیح بفرمایید.

فائزی: بله داشتیم. معمولاً در زنگ‌های ورزش که به دلیل آلودگی یا بارندگی به حیاط نمی‌رفتند برای سرگرم کردن بچه‌ها از آن استفاده می‌کردم. داستان می‌خواندم بعد از آن‌ها می‌خواستم نقاشی که از این

در طراحی و تصویر کتاب بهتر است به جزئیات نیز توجه شود. این ارتباط به ما کمک می‌کند در تصویر و متن به یک نقطه مشترک برسیم. تصویرسازی از کتاب به کلمات روح و زندگی می‌بخشد.

فرید سادات محله: ایده ای در این زمینه ندارم قبلاً هم عرض کردم آدم خلاق نیستیم، بیشتر ایده می‌گیرم.

داور: پیشنهاد تبدیل این داستان‌ها به زبان محلی و قصه خوانی آن در کلاس به زبان محلی و ترجمه آن جهت آشنایی بیشتر بچه‌ها با زبان‌های محلی.

دادر: چون در نویسندگی مهارت ندارم نمی‌توانم نظر بدهم. ولی چیزی که من دیدم و خندم از نظر من مشکل نداشت.

«مهمترین نکته‌ای که از مدرس این کارگاه یعنی جناب آقای ناصری دریافت کردید چیست؟

رمضانخانی: آرامش خاصی داشتن و خود من اشتیاق پیدا کردم به قصه‌های کتاب.

دادر: با استفاده از داستان و قصه می‌توانیم بچه‌ها رو به کتاب خواندن علاقمند کنیم.

فائزی: فکر کتاب خواندن و مطالعه در روشن شدن راه دانش آموزان چقدر اهمیت دارد.

محمودان: مطالعه و کتابخوانی را با کودکان

«این کارگاه را در یک جمله ارزیابی کنید.
فائزی: کارگاه خوبی بود. البته می‌توانست خیلی خوب هم باشد.

از پذیرایی و فرصتی که گذاشتید کمال تشکر را دارم. محمودان: مفید اما کوتاه بود و به همه جنبه‌های داستان خوانی و اهداف جزئی نرسیدیم و به نظر برخی همکاران حاضر در جلسه، جنبه تبلیغات کتاب‌ها بود.

داور: یک کلاس عالی که با دیدن کتاب داستان‌ها روحم به سبکی یک پر می‌شود.

فضلعلی: سواد خواندن کلید درک بهتر مطالب است و یکی از توانایی‌های مهم است که هر انسانی باید آن را کسب کند. برای زندگی بهتر و آرامش روح و روان خود و جامعه. با تشکر از زحمات شما بزرگواران.

فرید سادات محله: خیلی مفید بود و به من معلم یاد داد که چگونه حتی با شرایط فعلی برای بچه‌های سرزمینم مفید و موثر باشم.

ضمن تشکر و قدردانی از تلاش شما و همکاران ارجمندتان آرزوی سلامتی و طول عمر با عزت را برای شما بزرگواران از خداوند منان مسئلت دارم.

دادر: کارگاه بسیار آموزنده و کاربردی بود. امیدوارم ما هم بتوانیم به آن مطالبی که در کارگاه از زبان آقای ناصری نقل شد عمل کنیم. چون فقط حرف زدن تأثیر ندارد، حرف و عمل باهم می‌توند تأثیر گذار باشند.

«از حضور شما در این گفتگو سپاسگزاریم و برای تان موفقیت و سربلندی آرزو مندیم.

داستان برداشت کردند به همراه چند خط پیامی که داستان به آن‌ها داد، برایم بکشند و بنویسند.

محمودان: بله. همانطور که در سوالات قبلی اشاره کردم، همیشه داستان خوانی، توسط خودم و دانش‌آموزان را داشته‌ام و حتی برای هزارمین صدای مختص آن را ادا می‌کنم تا بهتر در ذهن بچه‌ها بماند. از آن‌ها هم می‌خواهم شخصیت پردازی کرده، داستان گویی و خلاصه داستان، حتی داستان‌ها و حکایات کتب درسی را بخوانند و به صورت اجرای نمایش، نشان دهند. بیشتر از کتابخانه کلاسی استفاده می‌کنم. برای یادگیری محتواهای درسی، حتی ریاضی، از داستان گویی استفاده می‌کنم.

فضلعلی: بله با بهره‌گیری از عناصر موجود در فضای آموزشی محتوای قصه و مطالب آموزشی را با تغییر لحن و استفاده از حالات صورت و خلاقیت در ارتباط دادن به شخصیت داستان و با توجه به شناخت و نیاز دانش‌آموزان و تمایلات درونی آن‌ها.

فرید سادات محله: بله در جواب سوال ۲ عرض کردم گاهی تدریس را با یک قصه شروع می‌کنم و وقتی ذوق بچه‌ها را برای شنیدن قصه می‌بینم مشتاق می‌شوم که در کارگاه قصه گویی شرکت کنم تا شخصا بتوانم برای تمام درس‌ها از روش قصه گویی استفاده کنم.

دادر: متأسفانه خیلی کم. شاید دلیلش نبود وقت باشد. ولی در مورد ارزش کتاب خواندن و کاربرد آن در زندگی برای دانش‌آموزان حرف زدیم.